

Всичко се събужда...

ойде пролѣтъ.

Слънчице стоп-
ли всичко живо
по земята.

И трѣвица, и цвѣтенца, и дръвченца се събу-
диха за новъ животъ слѣдъ дълъгъ зименъ сънъ.

Селската рѣчица оживѣва. Водитѣ ѝ немирно
се плискатъ и заливатъ ниви и градини.

Бързи потоци се спускатъ отъ планини и
стрѣмнини, кърмятъ я съ буйни води и тя нае-
дрява, зашумява.

Патици ту се гуркатъ, ту плаватъ като купъ
бѣли ладии по разпѣненитѣ води, или пѣкъ тър-
сятъ край брѣга нѣщо за ядене.

По мочурливитѣ ливади мѣри съ крака
щъркелъ.

И кокиче, и минзухарче, и мѣравка теменужка,
— всички пролѣтни цвѣтя показватъ главици и се
здрависватъ съ пролѣтъта.

Градината е окичена съ лалета и зюмбюли; а
овисналитѣ съ цвѣтни китки овошки прѣскатъ
ароматична меризма.

Пчелицитѣ брѣмчатъ.